

**REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA:**
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.
Concursuri, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FORUM BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECR.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane
Pe jum. an 5 coroane

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266

Nr. 6850/1914.

Ioan,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Orăzii-Mari, lenopolei și al Hălmagiului, precum și al părților adnexas din Bănatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturăr credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhiească!

„Mângăiați, mângăiați poporul meu, zice Domnul Dumnezeul nostru“.

Isaia c. 40. v. 1.

Iubiților creștini și fii sufletești!

Astăzi, când din darul și din nemărginita îndurare a lui Dumnezeu, ne-am învrednicit a ajunge și aceasta nouă prăznuire a Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, prăznuire, care mulți dintre ai nostri nu au mai ajuns-o, folosesc prilejul de a mă pogorî iarăși cu duhul meu între voi, și aceasta nu numai pentru a prăznuil cu voi creștinește acest praznic de pomenire al întrupării Fiului lui Dumnezeu, dar și pentru aceea, ca din celea văzute cu ochii și simțite cu inima, să luăm învățătura de a ne întocmi viață și faptele noastre astfel: ca în toate zilele și între toate împrejurările vieții, să avem parte de liniste și mângăierea sufletească, fără de care viață este numai o robie, o zi fără de soare, o noapte furtunoasă, fără lună și fără stele.

Dar folosesc acest prilej și pentru împlinirea dumnezeștei porunci de mai sus, deci și pentru a vă mângăiă după putință, pentrucă: deși mângăierea și îmbărbătarea credincioșilor a fost în toate timpurile o datorință de căpetenie a păstorilor turmei lui Hristos, dar în zilele noastre de acum, mângăierea sufletului creștinesc a devenit o trebuință recunoscută de toate neamurile fără osebire de limbă și credință, și fără osebire chiar și de starea socială ori alte

condiții de viață, din care motiv, aceasta poruncă dumnezeiască are acum, mai mult ca și ori și când, farmecul și puterea de a trezi auzul și de a mișcă nu numai inima noastră a arhiereilor și peste tot a păstorilor turmei lui Hristos, ci ea trebuie să deștepte și auzul și să mișce și inima tuturor acelora, cari după poziția ce ocupă în biserică și în stat, au influență directă ori indirectă asupra vieții religioase morale și patriotice a cetătenilor monarhiei noastre.

Si dacă am și nesocotți cu totul lacramile și suspinele voastre a tuturor celor de acasă; deci, dacă ne-am cugetă chiar și numai la faptul adânc simțit, că în aceasta zi de mare praznic, fiii, părinții, soții, frații, verii, nepoții, cununații și alte rudenii și cuscrii ale multora dintre voi, toți bărbați în floarea și puterea vieții, lipsesc nu numai dela sf. biserică, ci și dela casele și familiile lor; dacă ne vom da seamă, că în cursul timpului, unii din ei au și trecut din viață, iar grosul se află pe câmpul de răsboiu, luptând pe moarte pe viață pentru patrie și Tron, deci: că acestia nu numai n'au bucuria prăznuirei din zilele anilor cu pace, ci nici nu sunt cu ființa lor între noi, — este de înțeles, că trebuința de mângăiere și îmbărbătare este pe atât de simțită și de arzătoare pentru toți, pe cât de firească este neliniștea și îngrijirea ce ne-a cuprins și pe noi din cauza și pentru urmările răsboiului, ce decurge cu inversunare și acum în luna a șasea, cerându-și jertfele sale de bani și de sânge.

Iubiților creștini și fii sufletești!

Dacă judecăm lucrurile așa după cum le vedem, cu ochii și le simțim cu inima, sunt cu adevărat grele vremile zilelor noastre, sunt mari și adânc simțite jertfele, ce ni-se cer și astfel nu este fără temeu nici neliniștea și îngrijirea, ce ne-a cuprins pentru soartea ce ne așteaptă.

Dacă însă vom luă în ajutor și judecata minții sănătoase, vom veni nainte de toate la adevărat accentuat și în manifestul cunoscut al Majestății Sale, preagătiosului nostru monarh, că rezbelul de acum, nu este pornit cu vreo dorință de a se estinde hotărăle împărației, ci

numai și numai în urma împrejurărilor impuse, spre a-și apără cinstea personală, a Tronului și a intereselor popoarelor Sale, un lucru acesta, pe care-l face și fieștecarele dintre voi, când vede, că vecinul râvnește la avereia și moștenirea sa.

Privind astfel lucrul, precum nici că s-ar putea altcum, ori cât de mari sunt jertfele, ce aducem ca singuratici și ca neam, ele n'au să conturbe nici să micșoreze însămătatea și bucuria acestei zile de prăznuire a întrupării Fiului lui Dumnezeu, pe care Tatăl cereșc L-a trimis din iubire cătră creatura sa, și care tot din asemenea iubire a venit pe pământ, ca să ridice chipul omului căzut în păcat, să-l aducă din moarte la viață și prin puterea și lumina dumnezeierei Sale, să-l îndrepte pe calea, carea duce la binele și fericirea, pentru care a fost zidit.

Și stările cu războiul și cu scumpetea traiului, n'au să turbure nici să micșoreze însămătatea și bucuria sfintei prăznuiiri nici de aceea, pentru că oricât de multe sunt neajunsurile cu cari ne luptăm, oricât de simțite sunt jertfele ce le aducem și astfel oricât de mari sunt îngrijirile noastre, dar tot mai mare a fost și este **darul luminii cunoștinței de Dumnezeu, dar adus de Mântuitorul nostru Isus Hristos prin venirea Sa pe pământ; deci noi trebuie să ne mândriem cu credința și nădejdea, că acest dar ne va lumeni și nouă mintea și ne va determina voința, precum a luminat și a determinat și mintea și voința moșilor și a strămoșilor nostri, ca acestea și alte asemenea nenorociri, ca și certări părintești, să le primim cu răbdare, ca fieștecare din noi, să putem zice cu dreptul Iov: „Certarea ta Doamne a mântuit duhul meu”**¹.

Dacă dară vrem să cercăm și să aflăm posibila mândriere creștinească, să nu pierdem din vedere, că ori cât de simțite sunt jertfele și de mari îngrijirile noastre, apoi mare este și **cinstea**, ce a secerat fii neamului nostru atât prin ascultarea și urmarea necondiționată a glasului de chemare la arme, cât și prin vitejia dovedită pe câmpul de rezbel!

Că faptice s'au făcut vrednici de virtuțile străbune, și cât de mare este aceasta **cinstea**, o dovedește însuși Excelența Sa dl ministru preșident contele Stefan Tisza, în scrisoarea adresată Excelenției Sale Dului nostru mitropolit Ioan Mețianu, în care tractând despre identificarea și solidaritatea noastră, a românilor din patrie, cu interesele vitale ale monarhiei și ale statului ungar, scrie între altele:

„*Sângele compatrioșilor nostri din preună cu sângele nostru înrăușește câmpurile de luptă. În operațiunile strălucite ale armatei noastre se relevă și vitejia fraților nostri români, iar*

aici deasă român și maghiar își supoartă ca și frații greutățile timpurilor războinice“.

„Orice controversă se delătură, orice neînțelegere încetează, suntem una în sentimentele iubirii și ale jertfei“.

„Acum în timpul crizei și al primejdiei, români se arată de frați credincioși, națiunea maghiară o vede, o știe și o răsplătește aceasta, și faptul acesta public își va avea roadele sale bogate, prin validarea intereselor culturale și materiale ale românilor pe toate terenele“;

Acestea constatări, izvorite din sentimentul de dreptate și adevără bărbatului, care după poziția ce ocupă în stat, are toate informațiunile despre celea ce se petrec pe câmpul de rezbel întocmai, că și despre celea de acasă, — nouă nu numai că ne sunt prețioase, ci ne servesc și spre mare mândriere, și de acea le și aprețiem de după adevărata lor valoare, ca și pe floarea cea mai rară și mai aleasă a vremurilor noastre, de adevărata regină a florilor, pe care Ex. Sa DL ministru preșident a legat-o însuși cu mâinile sale și din îndemnul propriu la noua cunună, ce neamul nostru și-a împletit-o pe câmpul războiului de acum, din rozele cele mai alese ale virtuților sale strămoșești, din trandafirii sentimentului său pururea curat, și pururea gata la toată jertfa, ce i-se cere pentru iubita sa patrie și pentru înaltul Tron.

Ne sunt prețioase și de mare mândriere acestea constatări pentru că: precum furtuna cărăță văzduhul și precum „în foc se lămurește aurul, iar oamenii cei primiți în cuporul necazului”²), tot astfel să lămurit și acum credința noastră și a neamului nostru cătră înaltul Tron și alipirea noastră cătră patria, în care ne-am născut, am trăit de veacuri și vrem să trăim, și de acum înainte atât în bine, cât și în rău cu concetățenii nostri, iar aceasta lămurire, — care va forma o pagină aleasă în carteia vieții noastre, va împrăștiă negura, cu care unii și alții nu odată au încercat, să întunece această virtute strămoșească a neamului nostru.

Dar ne sunt prețioase constatăriile de mai sus și de aceea, pentru că le socotim și de prevestirea împlinirei apropiate a dorințelor noastre juste, că și în timpul păcii mult dorite, să fim socotiți de frați întocmai, precum suntem socotiți acum în timpurile grele prin cari trecem cu toții.

Ne sunt deci cu adevărat nu numai prețioase, ci și de mare mândriere acestea constatări și făgăduințe, pentru că în ele vedem adevărata apropiere a vremii de mult așteptate, când se vor aplică și față de noi cuvintele cetite din Apostolul zilei de astăzi, și când astfel ni-se va zice și nouă și neamului nostru: „De acum nu sunteți numai cetățeni, ci sunteți și fii ade-

vărați ai statului ungar, iar dacă sunteți fii, aveți nu numai dreptul de existență, ci și de dezvoltare și de validitate în limba voastră maternă, cu ajutorul Statului și sub ocrotirea legilor lui".

Dar fără privire la timpul plinirii acestei vremi, noi trebuie să ne dăm seamă de faptul, deoparte că neamul nostru a mai trecut preste asemenea zile pline de îngrijiri și amăriaciuni, iar de alta, că păharul acestei amăriaciuni îl beau cu noi în asemenea măsură nu numai popoarale monarhiei noastre, ci și toate popoarele de pe întregul rotogol al părții de lume, numite Europa.

Cunoscând voi acestea precum și aceea, că după nor vine seninul, ce altă învățătură să vă dau mai potrivită trebuințelor vieții de acum, decât să vă zic cu apostolul: „Gândiți-vă acum la cete de sus și nu la cetea de jos. Imbrăcați-vă ca și aleșii lui Dumnezeu cei sfinti și iubiti, cu smerenie, cu blândeafă și cu îndelungă răbdare”²), și astfel nu uitați adevărul cuvintelor de măngăiere și îmbărbătare ale Mântuitorului nostru Isus Hristos, că „celce rabdă până în sfârșit, acela se va mântui”³), deci ori căt de grele ni se par zilele vieții, nu slăbiți cu duhul, ci vă întăriți în nădejdea schimbării lucrurilor spre bine, deci să nădăduim: că armele oştirilor noastre vor ieși biruitoare și pacea, carea se va sălășlu, ne va îndulci deplin și zilele vieții noastre.

Pentru că să puteți avea parte de acest talisman al măngăieriei, vă zic vouă cu toată căldura inimii și cu toată puterea cuvântului meu arhieresc: Puneți-vă credința voastră în D-zeu și în ajutorul darului său, pentrucă: „Mare este Domnul Dzeul nostru, și împărat preste tot pământul, și nu va lăsă Domnul pe poporul său și moștenirea sa nu o va părăsi”⁴). Puneți-vă credința în Dumnezeu cu tot deadinsul și pentru aceea, pentrucă El a fost tăria și măngăierea, scutul și apărătorul nostru în zilele senine și viforoase din tot trecutul nostru și tot El unul este nădejdea, mântuirei și a veseliei noastre de acum și din viitor. Aceasta credință a voastră însă să o arătați nu numai în cuvinte bine răsunătoare, ci deosebi prin împlinirea datorințelor, pentrucă numai plinirea datorințelor creștinești și cetățenești dă și poate da creștinului deplina liniște și măngăiere sufletească.

Vă zic vouă îndeosebi: Ascultați cu credință și împliniți cu dragoste și pe viitor porunca Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, care zice: „Dați fiește căruia cele ce sunt de datori, celui cu dajde dajde, celui cu frica frică și celui cu cinstea cinste”⁵); „Dați

191

dară celea ce sunt ale împăratului, împăratului și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu”⁷).

Cugetați-vă și la adevărul, că afară de zilele, când împărații pagâni goneau biserică lui Hristos și pe creștini peste tot, abia au mai fost vremuri, când porunca bisericăască „de-a ne rugă lui Dumnezeu și a ascultă dumnezeiasca slujbă în toată dumineca și sărbătoarea”, să fie fost mai bine înțeleasă și plină de toți, și când astfel trebuința rugăciunei să fie străbătat mai puternic și să fie prinsă rădăcini mai adunde în inima lumii creștine, decât se înțelege și se simte în zilele noastre.

Cât de mare măngăiere dă sufletului creștinesc plinirea acestei porunci, ni-au dovedit fiii vostru, cari ajungând la punctele, de unde să plece pe câmpul de războiu, au grăbit să cereteze să biserică, ca să se roage, să-și mărturisească păcatele și să se cumece.

Cât de mare trebuință este plinirea acestei porunci, ni-o dovedesc și scrisorile venite dela unii dintre acei fii ai vostru, cari în urma ranelor primite din glonțul vrășmașului comun, se află prin diferite spitale, din orașe și din sate, și cari în setea lor după sf. slujbă dumnezeiască, ne cer, și le și trimitem cărticele de rugăciuni, ciasăloave, octoice, cruci, icoanele martirilor și altele de acestea.

Dar ce putere are rugăciunea asupra vieții creștinești, o știți și voi cei de acasă, cari acum, numai în rugăciunea cătră Dumnezeu vă aflați măngăierea sufletului îngrijit de voi și de fiii vostru.

Cunoscând acum puterea măngăietoare a rugăciunei, și că ea a fost în trecut, este și va fi și în viitor, izvorul nesecat pentru dezvoltarea și curățirea vieții creștinești, vă zic vouă cu cuvântul Domnului: „Faceți rugăciuni, cereri și făgăduințe pentru toți oamenii. Pentru împărați și pentru cei ce sunt în diregălorii, ca să petreceți viață lină și cu odihnă, întru toată creștinătatea și curățenia, că acesta este lucru bun și primit naintea lui Dumnezeu Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să se mărtuiască și să vină la cunoștința adevărului”⁸).

Nu uitați nici de crucearea, după putință, a căstigului vostru, deci nu cheltuiți avutul cu ușorătate pe lucruri, fără de care puteți fi, pentrucă nu știm ce poate aduce ziua de mâne.

Si acum cătră Tine Doamne, ziditorul și ocârmitorul lumii văzute și nevăzute, ridic ochii inimii mele și Te rog cu umilință și osârdie dintru adâncul sufletului: Ascultă Doamne rugăciunea noastră a robilor Tăi, și precum nainte cu 1914 ani ai trimis în lume pe unul născut fiul Tău, Domnul nostru Isus Hristos, ca să împace ceriul cu pământul, arată-Ți și acum

iubirea milostivirei Tale spre noi, și cu înțelepciunea și puterea Ta necuprinsă de mintea omenească, trimite și acum pacea Ta pe pământ și bunavoiarea între oameni. Sterge lacramile și alină suspinele tuturor, cari cred și se încuină Dumnezei celei în trei fețe.

Inchei cuvântul meu cu dorință, ca sfintele zile de prăznuire să le ajungeți la mai mulți ani, cu deplină liniște și veselie sufletească, iar cea de acum să le petreceți în rugăciuni și fapte de milostenie, spre întărirea credinței și sporirea nădejdei voastre întru Domnul, dela care vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit. Amin.

Arad, la sfintele sărbători ale Nașterii Domnului din anul 1914.

Al vostru tuturor
de binevoitor:

*Ioan J. Rapp m. p.
Episcopul Aradului.*

Aniversarea reînființării mitropoliei noastre.

În 24 decembrie st. n. s'a împlinit 50 de ani dela subscrierea decretului preînalt, prin care Maiestatea Sa Împăratul și regele nostru Francisc Iosif I. a încuviințat reînființarea vechei metropoli gr.-or. române din Transilvania și Ungaria.

Fiuța ideală a nemuritorului Andrei bar. de Șaguna strălucește în acest act prin care am devenit iarăș aceea ce am fost dela început, biserică națională, cu drepturi autonome de a ocărni biserica română ortodoxă de sub coroana Sfântului Stefan.

Astăzi, mai mult ca și ori și când e vremea a ne da seamă, dacă ne-am arătat ori nu vrednici de libertățile ce ni le-a adus trimisul profeiției acum sunt 50 de ani, împlinitam visurile marelui Mitropolit Andrei.

Vremurile mari în cari trăim ne chiamă la înălțimile gândirilor cu cari El și-a ocărnuțit biserica spre mărire în visorul răsboaielor dintre cari 1848 și 1866. Fie că și peste visorul din 1914 să și aibă roadele sale binecuvântate pentru noi. Sus inimile!

Din prilejul acestei zile consistorul mitropolitan, ca senat bisericesc întrunit în ședință a trimis următoarea telegramă omagială Maiestății Sale la Viena:

¹⁾ Iov. 11. 11. ²⁾ Sirah. 2. 5. ³⁾ Coloseni 3 v. 2 și 12.
⁴⁾ Mateiu 24 v. 13. ⁵⁾ Psalm 53 v. 14 și 54 v. 3. ⁶⁾ Rom. 13 v. 7. ⁷⁾ Mateiu 22 v. 21. ⁸⁾ Timotei 1. c. 2. v. 1.

» Cancelariei de cabinet a Maiestății Sale, cesaro și apostolice regale în Viena.

In ziua aniversară a cincizecea dela înființarea mitropoliei gr.-or. române din Transilvania și Ungaria, consistorul mitropolitan își exprimă omagială recunoștință față de Maiestatea Sa, pentru sprijinul eficace și părinteasca îngrijire manifestată prin preînalta hotărîre dată în 24 decembrie, cu privire la reînființarea mitropoliei noastre, asigurând pe Maiestatea Sa despre credință recunoscătoare și plină de gratitudine a credincioșilor bisericii noastre. Ioan Mețianu, Arhiepiscop și Mitropolit.

La telegrama aceasta a sosit vineri, în 25 decembrie n. c. la adresa Excelenței Sale, Inalt-preasfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, răspunsul următor al cancelariei de cabinet a Maiestății Sale:

» Excelenței Sale, Ioan Mețianu, Arhiepiscop și Mitropolit în Sibiu.

Maiestatea Sa cesaro și apostolică regală a primit cu vie satisfacție omagiile, exprimate prin Excelența Voastră, ale consistorului mitropolitan gr.-or. român, din prilejul aniversării a cincizecea dela înființarea mitropoliei din Ungaria și Ardeal, și asigurarea despre alipirea credincioșilor bisericii. Aceasta nouă manifestare a credinței probate, (kiprobált hűségük) Maiestatea Sa s'a îndurat preagratios a o primi cu exprimarea cordialei mulțumiri. La ordin preînalt: Daruváry⁹⁾.

Scutiri de serviciul militar.

Domnul ministru de agricultură, Ghillányi Imre, a dat următoarea ordinație ministerială, asupra căreia atragem atențunea celor interesați:

» Dintre cei obligați la serviciul de glotași din clasa B. și sunt născuți în anii 1873—1890, ceice se ocupă cu agricultură, ori sunt angajați la instituționi, sau la alte întreprinderi din domeniul agriculturii și sunt indispenzabili pentru buna înaintare a ocupațiunii la care sunt angajați: au să fie trecuți în conspecete deosebite, după cercuile de cari se țin. Aceste conspecete apoi, împreună cu copia autenticată oficios a biletelor de legitimare, primește la asentarea suplementară de către glotașii propuși spre scutire de serviciul militar, mi se vor înainta mie, după terminarea asentărilor, însă cel mult până la 5 ianuarie n. 1915.

Propuși pentru a fi scutiți de serviciul militar pot fi numai acei glotași de clasa B. cari sunt neapărat de lipsă pentru susținerea și protejarea ramului din domeniul agriculturii, la care sunt angajați, și anume: glotașul de clasa B. poate fi scutit de serviciul militar, dacă prin plecarea sa la oaste respectiva întreprindere din domeniul

agriculturii ar fi amenințată să fie sistată pe timp mai îndelungat, ori chiar pentru totdeauna, sau dacă acea întreprindere ar suferi pagube mai însemnate prin plecarea la oaste a glotașului angajat în serviciul ei. Cu ocaziunea propunerilor pentru scutiri este a se pune pond deosebit pe gospodăriile mici».

Conspictele cerute de domnul ministru le compun din oficiu, autoritațile sătești; dar ar fi bine, ca acestea să fie controlate, pentru că se treacă în conspecte pe toți cei îndreptății.

CRONICA.

Sărbători fericite dorim tuturor cetitorilor nostri!

Necrolog. Ioan Gallu și familia, Traian Gallu și familia, vestesc cu durere profundă atât în numele lor cât și în numele celorlalte rudenii, că înaintul lor unchiu respectivă rudenie Magnificenția Sa Iosif Gallu, jude de tablă reg în penziune, după suferințe grele a trecut din viață în 27 decembrie st. n. la ora 2 din noapte, în etate de 69 de ani. Ceremonia religioasă s-a făcut marți în 29 I. c. nou, ora 10 nainte de amiazi, la cortelul reposatului din strada Kossuth Nr. 68 după ritul bisericii gr.-or rom. de unde rămășițele pământești s-au transportat și s-au așezat spre odihnă eternă în cimitirul de sus al orașului Arad. Odihnească în pace!

Necrolog. Alexandra Beșan n. Popoviciu, mama profesorului dela inst. nostru pedagogie Silviu Beșan a răposat la 7/20 decembrie în Oradea-Mare, în anul 66 al vieții și 44 al fericitei căsătorii, după lungi și grele suferințe, împărtășindu-se cu Sfintele Taine. Înmormântarea a fost în 10/23 decembrie după ritul bisericii gr.-or. române în comuna Sărbi-Alsótótfalu. Fie-i înmînată odihna de veci și memoria binecuvântată! O deplang: Ioan Beșan soț, Cornel, Iustin și Silviu Beșan fi, Grădiana Beșan n. Boneu și Sofica Beșan n. Boțoc nurori. Victoria și Emil Beșan nepoți.

Concurse.

Pentru indeplinirea postului învățătoresc din Ursad se publică concurs cu termin de alegere de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele computate în bani dau suma de 800 cor. la an, dela care sumă în sus e asigurată întregirea salarului din vîstieria statului.

Reflectanții au să se prezinte la sfânta biserică din Ursad pentru a-și dovedi deșteritatea în tipic și în cântare; iar recursele adresate comitetului parohial, să le înainteze oficialui protopopesc în F. Györös com. Bihor.

Pentru comitetul parohial.

Petru Serbu protopop.

—□—

Pentru indeplinirea postului de capelan temporal sistemizat pe lângă parohul Vasile Dehelean din Ususău (Marosaszó) protopopiatul Lipovei conform rezoluției Veneratului Consistor de sub Nr 6404/914 prin aceasta se scrie concurs, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Emolumentele impreunate cu parohia sunt:

1. Un intravilan parohial.
2. Una sesie parohială constătoare din 20 jughere pământ arător, 6 jughere fânăt, competențe de păsunat conform coalei catastrale și dreptul urbarial.
3. Birul legal.
4. Stolele legale.
5. Eventuala întregire dela stat din evota capelanilor. Din venitele cuprinse în punctul 1—4 capelanului compete jumătate, având a suportă în proporția venitului beneficiat toate dările publice.

Alesul capelan va avea să catechizeze fără altă remunerație.

Parohia este de clasa I, deci reflectanții vor avea să dovedească asemenea calificație conform concluziei sinodului parohial 84—I/1 1910.

Reflectanții au să-și înainteze petițiile concursuale ajustate cu documentele prescrise și atestat despre eventualul serviciu preoțesc prestat până aci, — adreseate comitetului parohial din Ususău, — Prea Onoratului oficiu protopopesc din Lipova (Lippa), în terminul concursual, sub durata căruia, pe lângă stricta observare a dispozițiunilor cuprinse în §. 33 din Regulamentul pentru parohii, au să se prezinte în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în sfânta biserică din Ususău, spre a-și arăta deșteritatea în cele rituale și oratorie.

Ususău, din ședința com. parohial gr.-or. rom., înințuită la 10/23 decembrie 1914.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *Fabriciu Manuilă ppresb. Lipovei.*

—□—

1—3

Pentru indeplinirea parohiei de cl. II-a din Bonțești (Bonczafalva) protopopiatul Butenilor, devenită vacanță prin abdicarea preotului Cornel Sabău, conform rezoluției Ven. Cons. Nr. 5817/914 se scrie concurs cu termin de 30 zile.

Emolumente:

1. Sesia parohială constătoare din pământul dela a) duleul Știolnii, b) la știolne, c) hotarul Musteștilor, d) la Criș. Darea după sesie o va plăti alesul.
2. Casă parohială cu supraeficacete de pe intravilanul casei parohiale.
3. Stolele legale.
4. Eventuala întregire de stat (601 cor.—1401 cor.)

Alesul va catechiza la școlile din loc fără altă remunerație.

—□—

Reflectanții își vor înainta petițiunile adresate com. par. și instruite conform reg. P. O. Of. ppresb. din Buteni, având după prealabila încreștințare a of. ppbit. a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în biserică din Bonțești.

Comitetul parohial.

In conțelegeră cu: *Florian Roxin* ppbit.

—□— 3—3 gr.

Pentru îndeplinirea definitivă a parohiei vacante de cl. a II-a din Inand protopresbiterul Tinca cotul Bihar cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia oficioasă pe lângă următoarea dotajune:

1. Casă parohială cu grădină.
2. Pământ parohial, în extensie de 23 iughere și 364*m* și dreptul de imas, ce compete după pământ.
3. Bir preoțesc dela 88 numere de case și anume: dela cei cu cel puțin un pătrar de pământ câte 30 l. grâu amestecat, iar dela cei cu pământ mai puțin de un pătrar câte 15 l. de grâu amestecat, cei fără pământ, dar cu casa proprie 15 l., iar unde sunt două câte pe un intravilan plătesc amândouă 15 l. grâu amestecat.
4. Stolele îndatinate: prohod mare cl. I. 10 cor., cl. II. 8 cor., cl. III. 6 cor., prohod mic 2 cor.
5. Eventuala întregire dela stat.

Contribuționile publice este îndatorat a le achita preotul, care va provede și catehizarea elevilor.

Reflectanții, recursele lor ajustate conform Regulamentului au să le subștearnă subscrисului protopresbiter până în ziua 8/21 ianuarie 1915 adresate comitetului parohial și se vor prezenta în terminul regulamentar în vre-o Duminecă ori sărbătoare în sfârșit biserică din Inand.

Comitetul parohial.

In conțelegeră cu mine: *N. Rocsin* protopop.

—□— 3—3

Cățe (căciuli) preoțești
pentru scutirea capului la serviciul în liber pre-
cum și potcapii, se pot comanda la
Librăria diec. din Arad.

Bucata, din catifea, costă 6 cor. iar din stofă 4 cor.

Potcapia, din catifea 5—7 cor.

La comande e a se indica măsura capului.

La librăria diecezană din Arad.

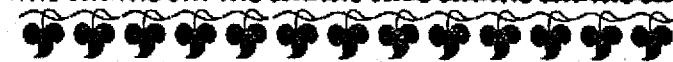
Au apărut și se găsesc de vânzare

Saizeci și cinci de predici populare
premiate de Academia română

de

Arhim. I. Scriban.

**à cor. 4. exempl.
plus porto 30 fil.**

CARTI BISERICEȘTI CU LITERE LATINE:

Penticostarul, leg. în piele roșie	14-
Cazania	14-
Molitvelnicul	14-
Triodul cu strajnicul	27-
Octoichul mare	27-
Mineile 12 vol. pe 12 luni leg. în piele	186-
Apostol	11·50
Evangelia, cu litere latine	25-

De vânzare la:

Librăria Diecezană, Arad.